

- balod/db.html (дата звернення: 30.03.2022).
3. Бахтин М. М. Эпос и роман (О методологии исследования романа). Вопросы исследования литературы и эстетики. М.: Художественная литература, 1975. С. 447–483.
  4. Гура Н. П., Бойко О. К. Жанрова своєрідність циклу романів про професора Ленгдона Дена Брауна. *Вісник Маріупольського державного університету*. Серія: Філологія. 2014. Вип. 10. С. 21–27.
  5. Черник О. Романи Дена Брауна: Жанри та концептосфера. *Вісник КНЛУ*. Серія: Філологія. Т. 19. № 1. 2016. С. 146–153.
  6. Dan Brown. *The Da Vinci Code*, New York: Anchor Books, 2006. 383 p.

Вікторія Василюк

ОБРАЗ МІРАНДИ ГРЕЙ ЯК СИМВОЛ ДУХОВНОЇ КРАСИ В РОМАНІ ДЖ. ФАУЛЗА «КОЛЕКЦІОНЕР»

Період англійської літератури другої половини ХХ століття в цілому характеризується постмодерністською спрямованістю літературно-художнього процесу. Саме з художньою системою постмодернізму найчастіше співвідносять і творчість найвідомішого англійського романіста Дж. Фаулза (1926–2005). Фаулз дебютував «найшвидшим» своїм творінням: роман «Колекціонер» було придумано і написано за місяць, хоча правка зайняла у автора значно більше часу. На перший погляд, це постмодерністська фантазія на тему мандрівного сюжету про красуню і чудовисько. «Дж. Фаулз порушив у своєму романі питання про красу і культуру в сучасному йому суспільстві» [6, с. 6].

Потреба в красі – вроджена якість, яка з'явилася ще за давніх часів. Важливу роль для людства завжди грали як зовнішній прояв прекрасного, так і внутрішня краса, яка йде пліч-о-пліч з гармонійним розвитком особистості.

Що ж можна вважати «духовною красою»? Духовна краса - це складний комплекс таких якостей як доброта, великодушність, милосердя, чесність. Красивий той, хто випромінює усім своїм єством добро і любов [7]. Духовна краса людини - це животворче джерело людського життя, внутрішній світ людини.

Одним із таких ідеалів можна вважати героїню твору «Колекціонер» Дж. Фаулза - Міранду Грей. Міранда Грей – розумна, освічена дівчина, яка понад усе любить життя. Вона художниця і тому високо цінує мистецтво. «Міранда читає Шекспіра, Джейн Остін, Селінджера, відкриваючи для себе через світ літератури складність, суперечливість і водночас багатство світу реального... Це дозволяє їй глибше і яскравіше бачити світ, приймати й любити його таким, яким він є, без прикрас» [5, с. 8].

Міранда асоціюється з красою, світлом, свіжістю, чистотою. Міранда – це світ прекрасного [1, с. 181–182]. «Молода, жива, з бентежною душею, допитлива, вона тільки починає жити і відкривати для себе світ в усьому його розмаїтті. Вона прагне осягнути його красу через мистецтво живопису й музику, через живе спілкування, подорожі, через перші кроки у коханні. Вона вміє щиро радіти сонячним променям, співу пташок, свіжості дощу, глибоко відчувати красу напівтонів, ліній і вигинів на мистецьких полотнах Гойя, Пікассо, Матісса, дослуховуватись до гармонії звуків у музиці Моцарта й Баха» [5, с. 7].

У романі автор порушує також проблему співіснування Маса й Небагатьох у сучасному світі. Він відніс Міранду до представників Небагатьох, це люди, які завжди протистоять натовпу. Це люди відомі, хто творив і мріяв, хто писав справжні картини, хто прагнув зробити світ красивішим і добрішим. Ті, хто відносяться до Небагатьох, і любов потрактовують по-особливому.

Міранда переконана, що любов – це одне з почуттів, здатних надихнути людину на створення прекрасного, здатних стати причиною того, що людина зробить щось дійсно велике, гідне увіковічення [3, с. 215]. Як відомо, красиві речі стають мистецькими творами. Вона вважає себе адептом мистецтва. Мистецтво для головної героїні є сенсом життя, через мистецтво можна побачити її ставлення до всього, що її оточує: люди, природа, суспільство, політика [4, с. 10].

Міранда протистоїть головному герою не лише у своєму ставленні до мистецтва, вона чітко усвідомлює, що вони належать до різних груп людей, їх розділяє не лише соціальний, а й духовно-інтелектуальний бар'єр: «We don't understand each other and we never will. And our hearts perceive the world differently... for me the world is not divided into what is decent and what is not decent. For me the most important thing in life is beauty. I perceive life phenomena not as good or bad, but as beautiful or ugly ... much of what you consider good, decent, seems ugly to me, and much that you consider obscene seems beautiful to me ...» [2, с. 78].

Якщо Клегг був закоханий у Міранду, то вона була закохана в художника Ч. В. (Чарльз Вестон). Можна сказати, що він був для неї ідеальною людиною. Вона поважала його, часто згадувала його ім'я у своєму щоденнику та розповідала про нього. Сама Міранда каже, що Ч. В. змусив її прийняти «нові принципи», присвятивши своє життя служінню мистецтву: «I became completely different ... thanks to him, I believed that all this was right, ... it was he who created my new "I", in any case, a huge part of it ...» [2, с. 112].

Головні цінності для Міранди – свобода і саме життя: «No, I can't. I'm thinking of all the butterflies that would have come from these if you'd let them live. I'm thinking of all the living beauty you've ended» [2, с. 82]. У наведеному уривку можна побачити, що Міранда сприймає навколишню

дійсність крізь призму любові до життя і свободи, вона не може пробачити Фредеріку його захоплення вбивати нехай маленьких і нерозумних, але живих істот.

Міранда – як рідкісний метелик, якого спіймали і вже ніколи не відпустять. Вона розуміє, що вже ніяк не переконає Фредеріка відпустити її на волю: «It is cast-iron, heavy, from a single piece. Don't convince him. Once he showed me a vessel in which butterflies are put to sleep. Here I am sitting in a vessel. I beat my wings against the glass. Because it seems to me that escape is possible, that there is hope. Only this is just an illusion. Thick glass. Wall. From all sides. No exit» [2, с. 211].

Втім вона живе мрією про порятунок, про свободу, про можливість милуватися синім небом, відвідувати галереї, насолоджуватися вільним спілкуванням: «I want to see dozens, hundreds of unfamiliar faces. Like in the heat, thirsty, drink glass after glass of cold water» [2, с. 227].

Узагальнюючи вищесказане, можна зробити висновок, що Міранда – це промінь світла у темряві. Сенс її життя – просто жити, дихаючи на повні груди, займаючись улюбленою справою, отримуючи насолоду від спілкування з людьми, природою, духовно зростаючи. Для Міранди світ – буяння відтінків і кольорів, вир емоцій і переживань. В ній гармонійно поєднуються доброта і твердість характеру, щирість і загадкова таємничість, незламна сила і віра в перемогу життя над смертю і дитяча беззахисність і вразливість. Світла, чиста, справедлива, з багатим внутрішнім світом Міранда є уособленням духовної краси в романі.

Список використаних джерел

1. Мотыгуллина З. А. Репрезентация концепта «красота» в романе Джона Фаулза «Коллекционер». Вестник Челябинского государственного педагогического университета. 2017. № 5. С. 180–185. URL: <https://e.lanbook.com/journal/issue/302004> (дата звернення: 20.11.2021).
2. John Fowles. The Collector. London: Jonathan Cape, 1963. 256 p.
3. Швагрукова Е. В. Любовь как мания (на основе произведения Д. Фаулза «Коллекционер»). Грамота. 2013. № 5. С. 2014–2017.
4. Темкина В. Л., Залеская А. Э. Аллюзивные отсылки в романах Джона Фаулза «Коллекционер» и «Женщина французского лейтенанта». Вестник Оренбургского государственного университета. 2017. № 1. С. 8–12. URL: <https://e.lanbook.com/journal/issue/300626> (дата звернення: 20.11.2021).
5. Тереховська О. В. Гофманівські ремінісценції в романі Дж. Фаулза «Коллекционер» (науково-методичні матеріали до вивчення роману Дж. Фаулза «Коллекционер» у ВИШу). Прикарпатський вісник НТШ. Слово. 2019. № 3. С. 292–302.
6. Тереховська О. В. Конфлікт обивателів і творців у романі Дж. Фаулза «Коллекционер»: проблемно-тематичний аналіз. Наукові записки Хар-

ківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди. Вип. 1 (97). Літературознавство. Видавничий дім Дмитра Бураго. Київ. 2021. С. 146–158.

7. Сочинение 9.3: Что такое внутренняя красота? (по тексту В. А. Сухомлинского). URL: <https://kickscontest.ru/sochineniya/vneshnyaya-i-vnutrennyaya-krasota-cheloveka.html>.

Дарина Васильєва

ОСОБЛИВОСТІ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ МАТЕМАТИКИ ПІД ЧАС ВІЙНИ В УКРАЇНІ

24 лютого 2022 року Росія бомбардувала всю територію України і розпочала широкомасштабне вторгнення на її територію. Під час воєнного стану в Україні було запроваджено дистанційне навчання задля безпеки всіх учасників навчального процесу.

Учні і вчителі перебувають в різних умовах: хтось залишився вдома, хтось покинув дім, але перебувають на території України, а хтось виїхав за кордон. Крім того, учасники навчального процесу можуть перебувати як на окупованих, так і на підконтрольних Україні територіях. У кожній з цих груп свої особливості.

Дистанційне навчання у воєнний час відрізняється від дистанційного навчання під час COVID-19. Дистанційне навчання під час війни має такі особливості:

- періодична або постійна відсутність деяких учасників навчального процесу. Наприклад, деякі учні можуть пропускати певні уроки або їх частини або ж вчитель може бути на службі в ЗСУ, ТрО тощо.
- більша кількість учасників навчального процесу мають проблеми технічного характеру (відсутність або недостатня кількість гаджетів, відсутність або низька якість інтернету тощо);
- відсутність звичних засобів навчання (друкованих підручників, робочих зошитів, канцтоварів тощо);
- погане самопочуття учасників навчального процесу (нестача їжі, води, свіжого повітря, руху, сонячного світла, важкий емоційний стан тощо);
- у учнів спостерігається суттєве зниження мотивації, самоорганізації та самоєфективності;
- стрес, в якому перебувають всі учасники навчального процесу знижують когнітивні процеси, що значно ускладнює процес навчання загалом;
- обмеженість часу, що може бути відведений на навчання (учні